

M. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
_{Est.} 346

Title: *Agayana ha yoga*

Sci

346

आगयण प्रयोगः

: Agrayana Prayoga		: Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	:	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
346	:	: Remarks

वि. ५

346

श्रीः आययपापारंभः श्रीः

वेति २

आग्रपात्रं श्रीगणेशाय नमः ॥ अथाग्रयणेष्टिः ॥ आग्रयणं त्रिविधं ॥ श्यामाकाग्रयणं व्रीह्याग्रय-
णं वाग्रयणं वर्षासूर्यामाकैः शरदित्रीहिमिः वसंते ये वैः व्रीह्यादिषु मन्त्रे यस्मिन्
रो यदेव निष्पद्यते तत्तत्तैव यजेत तत्रैव यजमाने यजमाने कल्पिकं त्रितयोत्पत्तो विभिः स्व
वै १ स्वकाले यजेत तत्रैव वाग्रयणं कल्पिकं श्यामाकाग्रयणं यदि स्वकाले न हतं तदा व्री-
ह्याग्रयणं काले वैश्वदेवानंतरं सौम्यः श्यामाकश्चरुः श्यामाकप्रस्तरे वा व्रीह्याग्रयणं कुर्या-
त् तत्रैव पर्वणिकार्यं शुक्लपक्षे वृत्तिकादिविशारखातेषु देवनक्षत्रेषु वा रेवत्या वा कार्यम् अथ
मप्रयोगे अन्वारं सणीया कार्या आरेवलायनवृत्तिकास्तु विवृतिना सो कार्यं त्याह अ-
ग्रहकालं सद्यो वा सौकर्यास्य स्कालं वैमवलं वा आरेवलायनं यजमानं कटुकश्यामा
कव्रीह्याग्रयणं तत्र प्रयोगस्तु वल्लिख्यते प्रातरग्निहोत्रे द्रुते गणपतिपूजनं स्वस्ति वा
चनं कुर्यात् तत्रैव द्राग्न्यादयः प्रीयंतामिति विशेषः ततो नां दीश्वरं तदेतत्प्रथमप्रयोगे
ततः पवनमंत्रावमनमंत्रप्रोक्षणादि पवित्रं गार्हपत्यस्य पश्चाद्भस्मिधारयमाणौ
विहारं इति

विः यज
दक्षिणपत्नीपुत्रः पतिः ॥ प्रीमानः प्राणानायम्य यापुस्तु दित्यादि हृदये
निविष्टं इत्यंतं जपित्वा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं व्रीहिश्यामाकाग्रयणं भ्यां तत्रैव यज्ये इति वि-
रुपां शुक्तिरुचैव देत ततः तन्मन्त्रं ध्यातां ॥ कामः इति त्रिर्ब्रूयात् कल्पिन्द्रिः तन्मन्त्रं ध्यातां
मिति वदेत् यजमानः अतथा आग्रयणेष्टिं संबन्धे हविः व्रीहिमयः सुरोडाशोद्वयं व्रीहिम-
यः श्वरुः श्यामाकः श्वरुः पंचप्रयाजाः अग्नीषोमावाज्यभागे देवते इन्द्राग्नीविश्वेदेवाः
सोमो यावाद्यविहीति प्रधानदेवताः अग्निः स्वष्टकदित्या ततः इध्मसं नहतां तं समा-
नं इध्मसं नहने ततस्त्वात्रयो विंशतिं चेत्यहः गार्हपत्ये स्मार्तवदाज्यं संस्कृत्य सुकसुवं-
तिष्ठप्यसं मज्ज्यसुविचतुर्दहीहीतं गृहीत्वा आहवनीये समिधमाधाय पर्युक्ष्य यजमाने
नान्दारब्धः दक्षिणी होता द्यौरध्वर्युः रुद्रोऽग्निर्हवहस्पतिरुपवक्ता वावस्पते वा वोवी-
र्येण संभृतं तमेनायक्ष्यसे यजमानाय वार्यं आसतस्वस्मै वावस्पतिः सोमं पिबति य-

समेक्षणं

सिद्धं

सु

आययणं जजनादिभिर्दियाय स्वाहा यजमानः वाचस्पतेत्रहणाशं अच्युतुः चैस्केवणाय
 देवादे यददीव्यमायुष्टे इति विभिरनुवाकैः प्रत्यचनुकुमात् ततो यजमानः समिः
 २ त्पाणिः स्तिष्ठन् वेश्वानरायेत्युपस्कृतादिवरदानां तं कुर्यात् अच्युतुः अतुर्देही तेष्ट
 हीत्वा पूर्णोपश्चादुत्तपूर्णं रयिनियुक्तं स्वाहा यजमानः पूर्णो मासायेदं अथ
 युः पुनश्चतुर्देही तं यहीत्वा निवेशनीसंगमनीवस्तनां रयिन्नो धोद्विस्तमगेस्त्व
 रः स्वाहा यजमानः अमावास्याया इदं एतत्प्रथमप्रयोगे प्रकृतो तयोदस्यत्वात्
 पात्रासादने त्रयोदशकपालानि द्वे वरुस्त्वात्यौ द्वे शर्पेदारुपात्र्या सह आशयपात्र
 ति विशेषः ततः समानमानिर्वापात् तत्र विशेषः अग्निहोत्रहवणीशर्पेद्वयं वा द्द
 ने वेषाय त्वेति नोहः प्रकृतौ द्वयोरादाने एकवचनात् तस्य पाठात् वीक्षणं शुक्लित
 सने वप्रतिध्यान्यमावर्तते ततः समानानिर्वपेत्यंतः देवस्य त्वाभ्यामिन्द्राग्नि
 ५ तदुक्तं पूर्ववद्देतकूरमांसस एस्वतहवादयः इति ततः पाणिसंमर्शनादिसमानं आपात्रासादनात् ५

श्रीः २

भ्यां जुष्टं निर्वपामि इति व्रीहीणां चतुरोमुखी निरूप्य देवस्य त्वाभ्यां विश्वेभ्यो
 देवेभ्यो जुष्टं निर्वपामि इति तथैव निरूप्य देवस्य त्वाभ्यां सोमाय जुष्टं निर्वपामि
 एतस्यामाकानां चतुरोमुखी निम्नशर्पे निरूप्य देवस्य त्वाद्यावाद्ये
 वीष्यां जुष्टं निर्वपामि इति व्रीहीणां तथैव व्रीहिशर्पे निर्वपति इदं देवानां इदमुक्तः
 सह स्फात्येत्वा नाराय इत्येतेषां प्रतिध्यान्यमावृत्तिः उर्वतरिक्षमावृद्धिः अदि
 त्यास्तोपस्तेसादयामि इत्येतयोश्चावृत्तिः मित्रस्य त्वेत्यादिषु हेः आवृत्तिर्वा
 सौकर्यादावृत्तिपक्षो लिखितः ततः समानं आपोक्षणात् मंत्रो विशेषः देव
 स्य त्वाभ्यां मिन्द्राग्निभ्यां वा जुष्टं प्राक्षामि विश्वेभ्यो देवेभ्यो वा जुष्टं प्राक्षामि सा
 माय वा जुष्टं प्राक्षामि द्यावाद्ये वीष्यां वा जुष्टं प्राक्षामि इति ततः समानमा
 वृत्त्यानात् तैत्तिरीयजिनास्तरणादिफलीकरणोत्तं व्रीहीणां तं कृत्वा श्यामाका

आययण. नांकुर्यात् ततश्चमयोः प्रक्षालनं तज्जलनिनयनं तत्रेण एकदेवताफलादेनेनिक
 ३ चित् कस्त्वायुनक्तिस्तवायुनक्तु इत्युक्ते गार्हपत्ये स्मार्त्तवत्संस्कृताज्येन संस्तु ॥ २
 पृश्नुचिचतुर्गृहीतंगृहीत्वा आहवनीये कां ॥ अस्मिन्मध्याधाय जुहोति श
 तायुधाय शतवीर्याय शतोत्तये मिमातिषाहे शतं योनः शरदो अजीतानिद्रो
 नेषदतिदुरितानि विश्वा स्वाहा यजमानः इन्द्राय दं अपरं चतुर्गृहीतंगृहीत्वा
 येव त्वारः पथ्यो देवयाना अंतराधावाद्यथिवी वियंति तेषां यो अज्यानिम
 जीतिमावहा नस्मै नो देवाः परिदत्ते ह सर्वे स्वाहा य देवेभ्य इदं पुनस्तथैव गृ
 हित्वा यीमोहे मंतुत नो वसंत शरद्वर्षः सुवितं नो अस्तु तेषां मृतनां शतश
 रदानां निवात एषामभयेभ्यः स्याम स्वाहा गृध्रादिभ्य इदं पुनस्तथैव गृही
 त्वा इडवसराय परिवसराय संवसराय ह्युता वृहन्नमः तेषां वयं समेतौ

श्रीः
 ३

शतयानो ज्योगीता अस्तु तस्याम स्वाहा इडवसरादिभ्य इदं पुनस्तथैव गृहीत्वा
 भद्रान्नश्रेयः समनेष्टे देवास्तवावसेन समशीम हित्वा सनोमयोः पितो आ
 विशस्व शंतो कायतनु वेस्यो न स्वाहा देवेभ्य इदं एकमेव चतुर्गृहीत्वा पंचधा
 विमज्ज्य पंचाङ्गतीर्जुहोतीति केचित् प्राकृस्विष्टकृतो वा एता आङ्गतीः ततश्च रूप
 रोडाशीयानां विभागं कृत्वा पुरोडाशीयानां कृष्णाजिनां स्तरणादि अधिकपनां तं
 कुर्यात् मंत्रं विशेषः इवस्यत्वा मिन्द्राग्निभ्यां जुष्टमधिवपामि द्यावापृथिवीभ्यां
 जुष्टमधिवपामि ततः समानमाकपाले पधानात् द्वादशकपालान्मुपधाय न्यु
 तदुत्तरतः आदेवयजं वहेत्यंगारमानीय चरुस्त्रायां तिरः पवित्रं प्रणीताभ्यां
 जलमानीय क्रवासिष्टथिवीमिति तामधि श्रयति तां प्रदक्षिणं गारेः परि
 चिनुयात् निर्दग्धमिति तदुत्तरतः एवमेव द्वितीयं चरुस्त्रायां तदुत्तरत एक
 कपालमुदध्याति तत्र विशेषः ऋग्णां मंगिरसां तपसा तप्यस्व यद्धर्मकपा

आययण. लघुपविनातिवेधसः पूरुस्तदपि त इन्द्रवायू. इतिकेचित् विचिन्वेति वपनो
 देह इत्युक्तं. तदुक्तं यत्तत्कपालंतप्यस्वेत्येकत्रोच्यं विवक्षणेति सा यणाचार्यस्तु
 ४ उक्तं. ततः समानमासं वपनात् अथि वपनमेव संपर्वेन मेव तत् समानं
 आअभिमंशनात् अभिमंशने इन्द्राग्निभ्यां वेति पुरोडाशमभिमंश्य विश्वेभ्यो
 देवेभ्योऽति वरुणात् सामायवः इति श्यामाकात् द्यावापृथिवीभ्योऽति पुरो
 १५ श्या शोडाशमभिमंशेत् श्यामाकानां नाभिमंशेन पूर्वमेवासंस्तृप्त्वा इतिकेचित्
 पुरोडाशमधिश्चित्वा अज्यं निरूप्य वरुणाभ्यां तिरःपवित्रं वरुणा नावपति घमा
 स्तु विश्वायुषः एवमेव द्वितीयवरुणाभ्यां तिरःपवित्रं श्यामाकात् त एकक
 पाले पुरोडाशमधिश्चयति ततः समानमाह विरुद्धसनात् तत्र विशेषः पुरो
 डाशार्थं पात्रामुपस्तीर्य द्यावापृथिव्यर्थं आशय पात्रे उपस्तीर्य अभिचारणां

श्रीः
 ४

तं कुर्यात् आप्यायतां च त. तेजसेन्द्राग्निभ्यां जुष्टमभिचारयामि त्वमिचार्य
 पुरोडाशोद्वासनादितत्तत्र अभिचारयति आप्यायतां. विश्वेभ्यो देवेभ्यो जुष्ट
 मभिचारयामि उद्वासयति. अत उ त्नाति जनिता मतीनां संतर्पयति आर्द्रो
 भुवनस्य गोपाः नोपाजने सममेव श्यामाकचरो अभिचार्य आप्यायतां. सो
 मायवो जुष्टमभिचारयामीति विशेषः ततः द्यावापृथिवी पुरोडाशमभिचारणां तं कुर्यात्
 आप्यायतां. द्यावापृथिवीभ्यां जुष्टमिति विशेषः यस्त आत्मेत्येते कृते आशय पात्र
 स्तस्य पुरोडाशस्य यथापृच्छं न दृश्यते तथा प्रस्तुतमाज्यं निरुतयेत् ततः वियोगात् समा
 ने वियोगमेवैकपाले पूर्ववद्दृष्टं ततः समानमाहोतुः प्रश्नात् तेन हि प्रतिवक्ति पं
 चप्रयाजाः अग्नीषोमावाज्यमाग्निदेवते इन्द्राग्नी विश्वेदेवाः सोमः द्यावापृथिवी इति
 प्रधानदेवताः अग्निः स्वर्गदित्यादि इन्द्राग्नी ईश्वरः विश्वेदेवाः सोमः द्यावापृथिवी

ॐ आयषण ब्रूहि होता महीद्यौः पृथिवीवनरमं यज्ञं मिमिक्षतां पिष्टतां तोमरीममिः ॐ ३३
 अध्वर्युः पुरोडाशं सर्वजुक्कामादाय द्विरभिचारयति आशयादेककपालस्य वा
 ध्वं वधयति अस्मिन् पक्षे तस्मै प्रत्यभिचारणं आशानवदानपक्षे प्रत्यभिचारणं
 नास्तीत्युक्तं यज्ञतंत्रे आश्राव्यपत्याश्राविते आह द्यावापृथिवी यज होता
 तृपयेत्यजामहे द्यावापृथिवीष्वभ्युपवर्जं पितरानव्यसीमि गधुभिः कृणुध्वं
 सदनैः कृतस्य आनो द्यावापृथिवी देव्यनजनेन यातं महिवावरुणां ३३ ३३
 २ अध्वर्युर्वषट् कृते पुरोडाशमपर्यावर्तयन् अग्नौ प्रतिष्ठितं जुहुयात् संसा
 वेण भिजुहुयात् यजमानः द्यावापृथिवीभ्यामिदं द्यावापृथिव्योरहं देवयज्य
 यास्तमानं प्रतिष्ठांगमेयं उभयोर्लोकयोर्ऋध्या संमितिवा ॥ अध्वर्युस्तदुत्तम
 ज्य स्वात्याः सुवेण जुहोति इषश्च स्वाहा यजमानः इषायेदं उर्जश्च स्वाहा

ब्री
 द

उर्जायेदं सहश्च स्वाहा सहसदं सहस्यश्च स्वाहा सहस्योयेदं मधुश्च स्वाहा मा
 धव इदं माधवश्च स्वाहा माधवायेदं शुक्रश्च स्वाहा शुक्रायेदं रुक्मिश्च स्वाहा रु
 क्मयेदं ब्रीह्याग्रयणायामाकाय यपायोः एता आहुतयः यज्ञतंत्रे उक्ताः तत्र प
 योगे अदृष्टार्थत्वात् समुच्चयः न पार्वणहोमः ततः स्विष्टकृत् होता प्रेक्ष्य अग्ने
 दीदिहि पुरो नो जस्रया स्तूर्या यविष्ठ त्वां शश्वंत उपयंति वाजो ३३ येत्यजामहे
 ग्निं स्विष्टकृतमया अग्निरग्नेः प्रियाधामान्ययात् सोमस्य प्रियाधामान्ययात्
 प्रान्योः प्रियाधामान्ययात् विश्वेषां देवानां प्रियाधामान्ययात् सोमस्य प्रियाधामा
 न्ययात् द्यावापृथिव्ययोः प्रियाधामान्ययात् इन्द्रदेवानां माज्यपाना मित्यादिः
 हविरिमा अग्ने वीततमानं व्यं तस्वो ३३ इडा मक्ष्णो त्समानं तत्र विशेषः इ
 वेसागं जुषस्वन इति जपित्वा स्वभागं सव्यपाणा कृत्वा दक्षिणेनाभि मृशेत्
 प्रजापतयेत्वा यदहं गृह्णामि मह्यं प्रिये म ह्यं यशसे म ह्यमन्नायाय इति ततः प्रा

आययण प्रश्नीयात् भद्रान्नश्रेयः समनैष्टदेवास्तयावसेन समशीमहिना सनोमयोऽस्तु पितवा
 विशेहशन्तोभवद्विपदेशं चतुर्थेदइति ततोयजमानः जुष्टिरसिः इति एवं सर्वं कृत्वा
 जः ततः सर्वे आपव्यनामिममिष्टश्रेयः अमोसिप्राणातदतं ब्रवीम्यमासिर्वी
 सैनसिप्रविष्टः समेजरोरोऽगमपनुद्यशीरादमामएधिभाम्थामदंइति त
 तः अन्वाहार्यदानांतं समानं अन्वाहार्यमासाद्यप्रथमजं वं संवासश्च दद्यात्
 कृत्वा तः अयं वोक्सः अहिः सैतः प्रतिगृह्णाध्वं एतद्देवासः प्रतिगृह्णाध्वं कृत्वा जं
 प्रतियहमेजे रुद्रायगो सोमायवासः इति विशेषः ततः सूक्तवाकं तं समानं तत्र
 होता आज्यपाणांतरं द्राग्न्याः प्राकृतिवान्नेर्दंशं कृत्वा विश्वेदेवा इदं हविरजुषता
 वीवृधंतमहो ज्यायोक्त सोम इदं हविरजुषता वीवृधंतमहो ज्यायोक्त यथा दधि
 वीरदं हविरजुषता मवीवृधंतमहो ज्यायोक्ता देवा आज्यपाइत्यादि अध्वर्यु
 र्यजमानौ रेंद्राग्नानंतं रं विश्वेषां देवानां महमुज्जितिमन्त्येषं सोमस्याहं घा

श्रीः
 ७

वाद्यधियाः ३ अहमु ततः समानमायजमानमायप्राशनात् तत्र प्रजापतेर्विमानि
 तिमंत्रमपहाय भद्रान्नश्रेयः पितोआविशस्वशंतोकायतनुवेस्यो न इति प्राश्नीया
 त् ब्राह्मणातर्पणांतं समानं दशब्राह्मणाभ्याः तदुक्तं तर्पणब्राह्मणानीतुदशाव
 रमिहेष्यते इति यदा तु वर्षासु श्यामाकाययणं कृतं भवति तदा शरदित्री ह्याप्रयणे
 ष्टिः त्रिहविष्कामधुश्चेत्याद्या आहुतयः वा सोदक्षिणावरभवति अन्यसमानं
 श्यामाकाययणे य अयं विशेषः एकहविष्का इष्टिः प्रथमप्रयोगे स्वस्तिवाचना
 दिसारस्वतहोमांतं समानं स्वस्तिवाचनेः सोमः प्रियतामिति विशेषः प्रथमादि
 प्रयोगेषु श्यामाकाययणे ह्यायस्य श्यामाकः श्रुः सोमः प्रधानदेवता इत्येता
 वास्तव्यविशेषः पंचदशसामिधेयः अन्यसमानं आपात्रासादनात् स्पृचन
 सहवरुष्ठा लीसमेक्षणमासाद्य शम्यादृषदुपलापिष्टोदपनी प्राकृतमेषण
 मंदतीवर्ज्यनिपात्राणि सादयेत् दारुणावीवर्ज्यतिकेचित् निर्वापपस्कंदनयो

आययण. रपेक्षितत्वादासाद्येत्यने ततः समानं आहविः प्रपणात् निर्वापप्रोक्षणयोः
 सोमायेति देवतानिर्देशः अवचातानंतरं पूर्ववदिति विशेषः ततः समानमाहोतुः प्र
 ऋतु अभिचारणो सोमायेति देवतानिर्देशः चरोरासादनानंतरं पूर्ववत् वा
 र्ज्वावाज्यभागो ततः प्रधानं होमं कृत्वा स्विष्टकृतं मवदाय आश्रुत्या सुवे
 णामधुश्रेत्याद्याश्च तस्य आहुतीं कृत्वा पार्वणहोमवर्जं स्विष्टकृतं कुर्यात् प्राहु
 तः स्विष्टकृतसोमस्येति प्रधानं देवतानिर्देशः ततः यजमानभागमक्षणात्
 समानं यजमानभागमक्षणात् प्राकृतो मंत्रो भवति अग्निः प्रथमः प्राश्नात् सहिवेद
 यथाहविः शिवा अस्माभ्यमोषधीः कृणातु विश्ववर्षणिः इति प्राश्नीयात् ब्राह्मण
 तर्पणात् समानं वसंते यवाग्रयणं त्रिहविका इष्टिः व्रीह्याग्रयणावत् व्रीहिस्त्र
 ने यवाः व्रीहिश्च स्त्रने यवशब्दः सप्तदशसामिधेन्यादिसर्वं समानमास्विष्ट
 कृत्वा गात्रं तत्पुरस्ताद्धोति सहस्रस्वाहा सहस्रं सहस्रं स्वाहा सहस्रा

श्रीः

यदं तपश्च स्वाहा तपसस्यं तपस्यश्च स्वाहा तपस्यायेदं ततः समानमायजमा
 नभागमक्षणात् तत्र विशेषः एतमुत्तमं धुना संयुतं यवं सस्वत्या अधिमना
 ववक्रुषुः इन्द्रासीसीरपतिः कृतः कीनाशाया सन्नरुतः सदानव इति प्रा
 श्नीयात् ब्राह्मणतर्पणात् समानं तत्तदाग्रयणमकृत्वा तत्कालनिष्पन्नस
 स्यमात्रं नाश्नीयात् यवाग्रयणेन निष्कृतो न वनिष्पन्ना शनेन विना निर्वोहो
 नस्तेन तदातेन द्रव्येण सायं प्रातरग्निहोत्रं कृत्वा श्नीयात् ततः काक आगत आग्र
 यणं कुर्यात् अहुतावक्ष्यमाणाय यणां कुक्षं शवे श्वकृतानवान्नप्राप्तुकु
 स्यां वैश्वानरे हि प्रायश्चित्तं कुर्यात् श्यामाकाग्रयणस्य च यशुगनुज्ञातपक्षे आ
 व्रीह्याग्रयणात् प्रथमं सप्तमुख्यकाल एव तस्यातिपत्तौ प्रायश्चित्तं वैकल्पिक
 भित्तुं द्वितीयाधारं सोऽनापदिगोपणकाले यति कालं वैश्वानरे हि प्रायश्चित्तं
 तं कृत्वा अतिपन्नाग्रयणं कुर्यात् आषण्मासादाग्रयणाकरणे अग्नये पथि

आययणं कृते अनयेतं तु मते अनये वै श्वानराय अनये व्रतपतये चतुर्हविष्कामिष्टिं कृता अ
 शक्तौ पूर्वा दुतीर्वा दुता अतिपन्नाय यणं कुर्यात् संवसरांत आययणा करणं अग्न
 ये पवमानायाग्नये पावकानायाऽग्नये शुभये नये पथि कृते नयेतं तु मते नये वै श्व
 नाराया नये व्रतपतये सप्तहविषमिष्टि पूर्णा दुतीर्वा कृता अतिपन्नाय यणं कुर्या
 त् दीप्तान्नेरिदं प्रायश्चित्तं अग्निपुसमास्तु पु आययणकरणे अग्नये शुभये अ
 ग्नये पवमानायाग्नयेतं तु मते नये पथि कृते इति चतुर्हविषमिष्टि पूर्णा दुतीर्वा दुता
 अतिपन्नाय यणं कुर्यात् बहूनामाययणानां मतिपन्नो सप्तहविषिष्टिमेकैव
 नातिपन्नयाग इत्येकः पक्ष इति वदिहापि दृष्टव्यः अन्ये विस्तरसयन्
 लिख्यते एतत्सर्वं प्रायश्चित्तं स्वैस्वैकाले वक्ष्यमाणा अनुक्तस्य व्यानामननु
 ष्ठाने आयये पोष्य संभवे अग्निहोत्रहोमार्थं च नुव्रीहि श्यामा कयवानामन्य
 तमेनाशयिहा तस्याः पयसासायं पातयन्निहोत्रहोमं कुर्यात् तत्तद्रव्ये दर्श

श्रीः

९

आययणं न पूर्णमासेन वा यजेत यद्व्यापाकयज्ञविधानेन गार्हपत्ये चरुं अपथितं वेद्याना
 साद्या आहवनीयस्मार्तवत् इध्याधानादि व्याज्यभागांते विधाय सज्जर्क
 तुभिः सज्जर्क विधाभिः सज्जर्क रिद्रग्निभ्यां स्वाहा सज्जर्क तुभिः सज्जर्क विधाभिः
 सज्जर्क विधेभ्यां देवेभ्यस्वाहा सज्जर्क तुभिः सज्जर्क विधाभिः सज्जर्क वा एधिवी
 भ्यां स्वाहेति प्रतिदेवतं दुत्वा स्विष्टकृतं दुत्वा वरोरेकदेशं गृहीत्वा संवेपाणौ कृ
 त्वा दक्षिणेन मिश्रं शोत प्रजापतये तैत्ति ततो मद्रन्नेय इति प्राशयाम्य तथैवासी
 नो नापि मालमेत अमोसीति ततः होमशेषे समायसेत् तत एते आययणा नु
 कूल्याः पूर्वोक्तेषु तदाययणकालेष्वेव इत्याययणप्रयोगः
 मंगळं लेखकानां च पाठकानां च मंगळं मंगळं सर्वलोकानां भर्तृभिरर्पितमंग
 लं १ श्रीरक्त श्रीसप्तकोटीश्वरो जयति तराभू

श्रीः

९

श्रीः आययणे प्रयोगः श्रीः योगे